

Књига пророка Јоила и лаодикејска Црква адвентиста седмога дана — број тридесет пет

Jeff Pippenger
2026-01-27

Број тридесет пет

На 81. страници књиге Early Writings (а „81“ је симбол једног божанског Првосвештеника и осамдесет свештеника) забележен је други сан Вилијама Милера. Слично Навуходоносору, Вилијам Милер је имао два сна. Други сан Навуходоносоров у четвртом поглављу Данила постављен је у оквир Мојсијевих „седам времена“ из 3. Мојсијеве 26. главе. Милер је користио четврто поглавље Данила да прикаже „седам времена“ из двадесет шесте главе 3. Мојсијеве када је поучавао о 2.520, премда га је називао „седам времена“. Милер није препознао да је био претстављен типом у Навуходоносору, али је Навуходоносорових 2.520 дана у четвртом поглављу представљено и речју „расејати“ и чињеницом да се то догађа „седам пута“, пре него што је човек са четком за прашину стигао у Милеров сан.

Милера Сестра Вајт назива „Оцем Милером“, али не на пагански начин као што то чине католици, већ на патријархалан начин, налик оцу Аврааму. Милер је симбол; он је човек савеза, који представља ланац библијских симбола дуж пута ка коначном савезу са сто четрдесет и четири хиљаде. Јоил нас обавештава да ће у последњим данима старци сањати снове, а Вилијам Милер је старац наше историје, а такође и орач који је испунио пророчанство Вилијама Тиндејла, које каже: „Ако Бог поштеди мој живот, пре него што прође много година учинићу да један дечак који води плуг зна више о Писму него ти.“

„Бог је послао Свога анђела да делује на срце једног земљорадника који није веровао Библији, да га поведе да истражује пророчанства. Божји анђели су више пута посећивали тог изабраника, да усмеравају његов ум и отворе његовом разумевању пророчанства која су Божјем народу одувек била тамна. Њему је дат почетак ланца истине, и био је вођен да тражи карику за кариком, све док са чуђењем и дивљењем није посматрао Реч Божју. Тамо је видео савршен ланац истине. Та Реч, коју је сматрао ненадахнутом, сада се пред његовим погледом отворила у својој лепоти и слави. Видео је да један део Писма објашњава други, и када је једно место било затворено његовом разумевању, у другом делу Речи налазио је оно што га је објашњавало. Свету Реч Божју посматрао је с радошћу и с најдубљим поштовањем и страхопоштовањем.“ Early Writings, 230.

Милер је био земљорадник који је испунио Тиндејлово пророштво, а његово прво објављивање пророчког знања које је сакупио из откривања Данила 8:14 било је 1831. године, двеста двадесет година након објављивања Библије краља Џејмса. Џон Виклиф, Вилијам Тиндејл и објављивање Библије краља Џејмса 1611. године представљају три

путоказа који започињу двестагодишњу и двадесетогодишњу пророчку временску одредницу која се завршава када Тиндејлов дечак за плугом отвори Божју Реч првој анђеоској поруци, за којом је требало да следе још два анђела. Тај први анђеоски дошао је 1798. године, а трећи 1844. Виклиф, Тиндејл и краљ Џејмс повезани су са земљорадником који ће испунити Тиндејлово предсказање и који ће симболизовати историју трију анђела од 1798. до 1844. године.

Алфа откриће Вилијама Милера било је 2.520 година из Левитске двадесет шесте, а његово омега откриће било је 2.300 година из Данила 8:14. Расејање Јуде од 2.520 година започело је 677. године пре Христа и завршило се 1844. године. Две хиљаде и триста година из Данила 8:14 завршиле су се 1844. године. Обе су се завршиле заједно 1844. године, а почетне тачке алфа и омега открића Вилијама Милера биле су раздвојене са двеста двадесет година. „Двеста двадесет“ је симбол Вилијама Милера, на основу два сведока. Алфа и омега открића Милера представљена су 1798. и 1844. годином. Расејање од 2.520 година против северног царства завршило се 1798. године, а четрдесет шест година касније, 1844. године, завршило се 2.300 година.

2.520 година које су се завршиле 1798. године обележавају тај датум, а 2.520 година против Јуде, које су се завршиле 1844. године, производе период од двеста двадесет година. То значи да 2.520 против Израиља производи пророчки период од четрдесет и шест година, а 2.520 против Јуде производи пророчки период од двеста двадесет година. Алфа тог периода је 677. пре Христа, а омега је 457. пре Христа, што значи да је алфа периода од четрдесет и шест година и периода од двеста двадесет година представљена са 2.520, а омега обеју линија је 2.300. Два „расејања“ од 2.520 година пружају два сведока о периоду који почиње са 2.520 и завршава се са 2.300. Обе те линије идентификују алфа и омега открића Вилијама Милера.

„Сан Вилијама Милера“

„Сањала сам да ми је Бог, невидљивом руком, послао необично вешто израђен ковчежић, дугачак око десет инча, а широк и висок по шест, начињен од ебоновине и бисера, уметнутих са нарочитом вештином. За ковчежић је био причвршћен кључ. Одмах сам узела кључ и отворила ковчежић, када, на моје чуђење и запрепашћење, нађох да је испуњен сваковрсним драгуљима разних величина, дијамантима, драгоценим камењем, као и златним и сребрним новцем сваке величине и вредности, лепо распоређеним на њиховим појединим местима у ковчежићу; и тако распоређени, одсјајивали су светлошћу и славом којој је једино сунце било равно.

„Сматрала сам да није моја дужност да сама уживам у овом чудесном призору, премда је моје срце било преплављено радошћу због сјаја, лепоте и вредности његовог садржаја. Стога сам га ставила на сто наред своје собе и разгласила да сви који то желе могу доћи и видети најславнији и најблиставији приказ који је човек икада видео у овом животу.

„Људи су почели да пристижу, испрва малобројни, али су се постепено умножили у мноштво. Када би први пут завирили у ковчежић, дивили би се и клицали од радости.

Али када би се посматрачи умножили, сви би почели да узнемиравају драгуље, вадећи их из ковчежића и разбацујући их по столу.

„Почела сам да мислим да ће власник поново тражити од мене ковчежић и драгуље; и ако допустим да буду разасути, никада их више нећу моћи вратити на њихова места у ковчежићу као раније; и осећала сам да се никада нећу моћи суочити с одговорношћу, јер би она била неизмерна. Тада сам почела да преклињем људе да их не додирују нити да их ваде из ковчежића; али што сам их више преклињала, то су их више расипали; а сада је изгледало као да их расипају по читавој соби, по поду и по сваком комаду намештаја у соби.

„Тада сам видео да су међу праве драгуље и новац разасули безбројну количину лажних драгуља и фалсификованог новца. Био сам силно разгневљен због њиховог ниског поступка и неблагодарности, те сам их због тога укоревао и прекоревао; али што сам их више укоревао, то су више међу праве драгуље и прави новац расипали лажне драгуље и фалсификован новац.“

„Тада се у својој телесној души веома узнемирих и почех да употребљавам телесну силу како бих их истерао из собе; али док сам једнога изгонио, тројица других би улазила и уносила прљавштину и струготине и песак и сваковрсно ђубре, док не покрише сваки од истинских драгуља, дијаманата и новчића, тако да сви беху уклоњени од погледа. Они такође растргоше мој ковчежић и разбацаше га по ђубрету. Мислих да нико не обраћа пажњу на моју жалост нити на мој гнев. Потпуно клонуо духом и обесхрабрен, седох и заплаках.“

„Док сам тако плакао и туговао због свог великог губитка и одговорности, сетио сам се Бога и усрдно се молио да ми пошаље помоћ.“

„Одмах се врата отворише, и један човек уђе у собу, а народ је сав напусти; и он, држећи у руци четку за прашину, отвори прозоре и поче да из собе чисти прашину и смеће.

„Завапих к Њему да се уздржи, јер је међу рушевинама било разасуто неколико драгоцених драгуља.

„Рекао ми је да се ‘не бојим’, јер ће се он ‘побринути за њих’.“

„Затим, док је он склањао прашину и смеће, лажни драгуљи и кривотворени новац, све се подиже и изиђе кроз прозор као облак, а ветар их однесе. У тој вреви затворих очи за тренутак; кад их отворих, смећа више уопште није било. Драгоцени драгуљи, дијаманти, златници и сребрњаци лежали су у изобиљу разасути по целој соби.

„Затим је на сто ставио ковчежић, много већи и лепши од претходнога, па је шаком скупљао драгуље, дијаманте, новчиће, и бацао их у ковчежић, све док ниједан није остао, иако неки од дијаманата нису били већи од врха игле.

„Затим ме је позвао да ‘дођем и видим’.“

„Погледао сам у ковчежић, али су ми очи биле заслепљене тим призором. Сијали су десет пута већом славом него раније. Помислио сам да су били изглачани у песку ногама

оних опаких људи који су их разбацали и погазили у прашини. Били су сложени у дивном поретку у ковчежићу, сваки на своме месту, без икаквог видљивог трага напора човека који их је у њега бацио. Узвикнуо сам од саме радости, и тај узвик ме је пробудио.“ Early Writings, 81–83.

Почевши од странице „81“, као симбол свештеника, сан поистовећује историју дела Лаодикијске Цркве адвентиста седмог дана у разарању темељних истина које је Божанство сабрало кроз човечанство Вилијама Милера. Та историја се завршава када је Милер „узвикнуо од саме радости“ и тај узвик га је „пробудио“. Историја представљена у сну окончава се при силном покличу трећег анђела, који је врхунац Поноћног вапаја. Историјски наратив Милеровог сна такође представља прекретнице милеритске историје, те стога представља и паралелну историју покрета сто четрдесет и четири хиљаде. Подједнако је значајно и то што историјско представљање у сну садржи и пророчки фрактал историје која је почела да се понавља 2023. године.

Драгуљи истине који су били препознати у историји сто четрдесет и четири хиљаде били су унесени у јавни запис 2004. године, а затим поново 2012. године, када је излагање Авакумових табли окупило групу којој је било суђено да буде расејана. Те истине биле су постављене на трпезу 2004. године, при првом излагању истина које су биле отпечаћене 1989. године. Тада је „неколико“ њих разматрало поруку, али је 2012. године низ од 95 излагања под насловом Авакумове табли довео мноштво, јер је „народ почео да долази, у почетку малобројан, али се умножавајући до мноштва.“

Од 2012. године па све до 18. јула 2020, те истине су постепено биле расипане и затрпаване смећем. Дана 18. јула 2020, заступници поруке Авакумових таблица били су расејани за раздобље од три и по дана.

И када сврше своје сведочанство, звер што излази из бездана заратиће с њима, и надвладаће их, и побиће их. И тела њихова лежаће на улици великога града, који се духовно назива Содом и Египат, где и Господ наш би распет. И многи од народа и племена и језика и нација гледаће тела њихова три дана и по, и неће допустити да се тела њихова положе у гробове. И они што живе на земљи радоваће им се, и веселиће се, и слаће даре један другоме; јер ова два пророка мучише оне што живе на земљи. Откривење 11:7–10.

У суботу, 30. децембра 2023. године, Future for America се придружио Zoom састанку ради свог првог јавног скупа од 18. јула 2020. године. 30. децембар 2023. године јесте 1.260 дана после 18. јула 2020. године, односно „три дана и по“. Док су Илија и Мојсије били мртви на улици, друга класа се „радује“. Future for America се вратио објављивању пророчке поруке у јулу 2023. године, јер је порука која је тада требало да пође ка целој земљи, по пророчној нужности морала доћи из „пустиње“. Три и по дана, или 1.260 дана, јесу пустиња.

И жена побеже у пустињу, где има место припремљено од Бога, да је тамо хране хиљаду двеста и шездесет дана. Откривење 12:6.

„Пустиња“ је „хиљаду двеста и шездесет дана“, што је 1.260 дана, што је такође „три дана и по“, и представљено је у Откривењу 12:6, а „126“ је десетак од 1.260. Једна од задивљујућих истина која је тада била отпечаћена била је потреба за покајањем у испуњењу молитве о „седам пута“ у Левитској двадесет шест.

1.260 дана је такође символ 2.520 дана. „Седам времена“ против северног царства започела су 723. године пре Христа и завршила се 1798. године. Средишња тачка је 538. година, чиме се образује 1.260 година током којих је паганизам газио светињу и војску, а за тим следи 1.260 година током којих је папство газило светињу и војску. Ова пророчка структура усклађена је са 1.260 дана од Христовог крштења до крста, након чега следи 1.260 пророчких дана до 34. године нове ере, када је јеванђеље отишло незнабошцима. Тако је, на основу два сведока, 1.260 део 2.520 дана, или Мојсијевих „седам времена“ из двадесет шесте главе Левитске књиге.

Глас у раздобљу пустиње, које је започело у суботу, 18. јула 2020, и трајало до суботе, 30. децембра 2023, почео је да виче у јулу 2023; а када се раздобље „пустиње“ окончало у суботу, 30. децембра 2023, настало је васкрсење Мојсија и Илије. Порука гласа је указала да ознака пута паралелних првих разочарања у сваком реформном покрету објашњава лажно предсказање од 18. јула 2020, у контексту приче о десет девојака. Она је позвала мушкарце и жене на покајање представљено молитвом из двадесет шесте главе Левитске књиге. Милеров сан представља управо то покајање када он бележи: „Док сам тако плакао и туговао због свог великог губитка и одговорности, сетио сам се Бога и усрдно се молио да ми пошаље помоћ.“

Дођи и види

Милеров сан подељен је са два израза „дођи и види“. Први пут Милер позива људе да „дођу и виде“, а други пут „човек са четком за прашину“ позива Милера да дође и види. „Дођи и види“ је пророчки симбол који означава пророчку истину која је отпечаћена. Сваки од прва четири печата садржи заповест: „дођи и види“.

И видех кад Јагње отвори један од печата, и чух, као хук грома, једно од четири жива бића где говори: Дођи и види. ... И кад отвори други печат, чух друго живо биће где говори: Дођи и види. ... И кад отвори трећи печат, чух треће живо биће где говори: Дођи и види. ... И кад отвори четврти печат, чух глас четвртога живог бића где говори: Дођи и види. Откривење 6:1, 3, 5, 7.

„Дођи и види“ на почетку Милеровог сна јесте алфа, а завршно „дођи и види“ јесте омега. Сан поистовећује отварање запечаћеног на почетку сна са драгуљима који су, када су „били поређани, одсјајивали светлост и славу којој је била равна једино сунчева.“ Када је Христос позвао Милера да „дођи и види“ омегу, Милер каже: „очи су ми биле заслепљене тим приказом. Сијали су десет пута већом славом него раније.“ Светлост алфе била је као сунце, а светлост омеге била је десет пута јача од сунца.

Расејати

Milerovo tugovanje i pokajanje predstavljeni su na kraju razdoblja koje je započelo prvim „dođi i vidi“ i poslednjim „dođi i vidi“. U razdoblju koje počinje time što Miler narodu otpećuje poruku, a zatim se završava time što Hristos Mileru otpećuje poruku, reč „rasejati“ predstavljena je „sedam puta“. Miler će tu reč ponovo upotrebiti, ali između prvog i poslednjeg otpećivanja, „rasejati“ je izraženo „sedam puta“. Biblija poistovećuje sud „sedam puta“ sa rečju „rasejati“.

И расејаћу вас међу незнабошце, и извући ћу мач за вама; и ваша ће земља бити пуста, и ваши градови опустошени. Левитска 26:33.

Прва истина коју је Милер открио била су „седам времена“ из двадесет шесте главе Књиге Левитске, а у његовом сну период између објављивања Милерове поруке и објављивања Христове поруке требало је да буде такав да све темељне истине, представљене делом Вилијама Милера, буду прекривене отпадом и кривотвореним новцем теолога лаодикејског адвентизма седмога дана. То одбацивање темељних истина представљено је као седам расејања унутар историје између алфе и омеге. „Седам времена“ су симбол дела Вилијама Милера, које је, заузврат, темељ адвентизма седмога дана, од којег су 2.300 дана из Данила 8:14 средишњи стуб самога тог темеља. Оно што се тиме показује јесте да 2.520 година расејања, које су биле прво, или алфа откриће Вилијама Милера, означавају почетак периода који се окончао омега открићем Вилијама Милера, а то је било 2.300 дана.

Када је лаодикејски адвентизам седмог дана 1863. године одложио „седам времена“, одложио је и прво откриће Вилијама Милера, које је било његово алфа-откриће и његово темељно откриће. Последње од Милерових открића било је 2.300 дана, што је било његово омега-откриће и његово крунидбено откриће. „Седам времена“, која су се завршила 1798. године, означавала су 2.520, а 2.300 дана били су означени 1844. године.

Човек са четком за прашину јесте тај који сакупља драгуље након што су седам пута расути. Тада је ковчежић већи и лепши и сија десет пута јаче од сунца. Десет је симбол испита, и ти драгуљи стога сијају на испиту над даном сунца, тако да Милеров сан почиње 1798. године и завршава се гласним покликом трећег анђела у време закона о недељи.

Историја милерита од 1798. до 1863. године уједно је и историја од 1798. године до закона о недељи који ускоро долази. Историја представљена у сну Вилијама Милера, која се одвија између Милерових речи „дођи и види“ и речи човека са четком за прљавштину „дођи и види“, јесте и раздобље од 1798. до 1863. године, а такође и раздобље од 1798. године до закона о недељи. Линија која се завршава 1863. године јесте пророчки фрактал линије која почиње 1798. године и завршава се код закона о недељи. Обе те линије представљене су у Милеровом сну.

Затворена врата 22. октобра 1844. године представљају затворена врата у време недељног закона. Пророчанство о 2.300 година, које се испунило 1844. године, представља недељни закон.

„Христов долазак као нашег Првосвештеника у Светињу над светињама, ради очишћења светилишта, приказан у Данилу 8:14; долазак Сина човечјег ка Старцу дана, како је

изложено у Данилу 7:13; и долазак Господа у Његов храм, проречен од Малахије, описи су истог догађаја; а то је такође представљено и доласком женика на свадбу, који је Христос описао у причи о десет девојака, у Матеју 25.“ The Great Controversy, 426.

Линије

Омега Милерових открића било је пророчанство о 2.300 година, те су и 1844. и недељни закон представљени са 2.300 година. То значи да је 2.520 алфа, а 2.300 омега обеју линија; једна линија се завршава 1863, а друга линија се завршава недељним законом. На обема линијама пророчанство о 2.520 јесте алфа, односно темељни камен. Фрактал од 1798. до 1863. у темељној историји милерита такође се поравнава са другим фракталом у омега, заглавном камену историје сто четрдесет и четири хиљаде.

На 9/11 Бог је позвао свој народ да се врати Јеремијиним старим стазама, које су темељи, а које су, са своје стране, представљене весником темељне историје, који је, опет, представљен својим темељним алфа-открићем „седам времена“. „Седам времена“ је симбол темеља сто четрдесет и четири хиљаде, и на 9/11 отпочело је запечаћење те групе поруком провере темеља, представљеном самом првом темељном истином Вилијама Милера и адвентизма. На 9/11 започело је време запечаћења, а са ускоро долазећим недељним законом завршава се време запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде.

Та историја је фрактал који почиње са 2.520 и завршава се са 2.300, те је stoga та историја трећа линија пророчке историје представљена у сну Вилијама Милера. Број 2.520 испунио се 1798. године, а 2.300 1844. године. Дело представљено двема линијама јесте дело Христово у сједињавању Његовог бојанства са нашој људској природом. То је дело претварања грешника у свеца, обнављања више природе на њеном законитом престолу над нижом природом. Из тог разлога, људској телу је потребно 2.520 дана да потпуно обнови сваку ћелију у телу, а то исто тело заснива се на 23 мушка хромозома сједињена са 23 женска хромозома. Заједно они стварају живи храм, који је представљен бројем „46“, што је период од 1798. до 1844. године, што је период сна Вилијама Милера од 2.520 у 1798. до 2.300 у 1844. години.

Сан Вилијама Милера такође садржи још један значајан фрактал. Од 11. септембра до недељног закона налази се фрактал периода од 1798. до недељног закона, као од 1798. до 1863. Од 2023. године до недељног закона налази се фрактал периода од 11. септембра до недељног закона, и то је историја на коју све линије у Милеровом сну указују као на њихову омегу над свима. То је раздобље у коме су првобитне истине увећане десет пута више од сунца.

Две турњуре

У 1840-им годинама, реч „bustle“ (као именица) обично је значила живу, ужурбану или бучну делатност — често са призвуком пометње, узбуђења, журбе или узнемирености. Односила се на живахно кретање, вреву или ужурбано кретање тамо-амо, било у гомили, домаћинству, на тржници или током неког одређеног догађаја. „Bustle“ у Милеровом сну би, дакле, описивао непосредан налет активности, узбуђења или хитних послова који су се управо тада одвијали — пролазну вреву или метеж садашње ситуације или прилике.

Miler kaže: „A zatim, dok je čistio prašinu i smeće, lažni dragulji i krivotvoreni novac svi su se podigli i izišli kroz prozor kao oblak, a vetar ih je odneo. U toj vrevi sklopio sam oči za trenutak; kada sam ih otvorio, sve smeće je nestalo.”

„Врева“ означавају две тачке у Милеровом сну: прву, када мноштво разбацује драгуље, а затим другу, када човек са четком за праšину отвара прозоре и почиње да помета лажне драгуље. Прво, алфа врење јесте прекривање драгуља, а друго, омега врење јесте обнављање драгуља. Током тог врења, Милер је затворио очи. Милер је положен на починак 1849. године, управо у тренутку када је Христос по други пут пружао Своју руку да сабере остатак Свога народа. Милер је тада затворио очи, а 1850. године његове истине су поново биле стављене на сто, у испуњењу Авакумове заповести да се запише виђење и јасно изложи. У том раздобљу врења, Милер затвара очи, а када се пробуди, драгуљи су у процесу обнављања.

Друго комешање у његовом сну одиграва се када се барјак сто четрдесет и четири хиљаде васкрсава, прочишћава и чисти као барјак који Захарија препознаје као драгуље на круни.

И Господ Бог њихов спашће их у онај дан као стадо народа свога; јер ће бити као камење на круни, подигнуто као застава над земљом његовом. Јер како је велика доброта његова, и како је велика лепота његова! Жито ће развеселити младиће, и ново вино девојке. Иштите од Господа дажд у време познога дажда; тако ће Господ створити сјајне облаке и дати им пљускове дажда, свакоме траву у пољу. Јер су идоли говорили таштину, и врачари су видели лаж, и казивали лажне сне; узалуд теше; зато отидоше као стадо, и бише у невољи, јер не беше пастира. Гнев се мој распалио на пастире, и походих јарце; јер је Господ над војскама походио стадо своје, дом Јудин, и учинио их као красна коња свога у боју. Захарија 9:16–10:3.

„Stado naroda Njegovog“ јесу и застава и kamenje (dragulji) на круни. Stado naroda Njegovog препознаје се током позне кише, јер је заповест да се тражи позна киша у време позне кише. Stado је супротстављено „stadu“ које је пошло својим путем, а не путем Јеремјиних старих стаза. У време позне кише dragulji који су Njegovo stado биће Njegov krasni konj у боју. Тај „krasni konj“ јесте црква победonosна, представљена у првој хришћанској невести, симболизована Petrom који је, као beli konj у razdoblju prvog pečata, изашао побеђујући и да победи.

И видех кад Јагње отвори један од печата, и чух, као хуку грома, једно од четири жива бића где говори: Дођи и види. И видех, и гле, коњ бео; и онај што сеђаше на њему имаше лук; и даде му се венац; и изиђе побеђујући, и да победи. Откривење 6:1, 2.

Петар је, дакле, симбол прве хришћанске цркве апостола за време пентекостног изливања дажда, и симбол последње хришћанске цркве за време позног дажда, који је био предочен пентекостним изливањем.

И видех небо отворено, и гле, коњ бео; и Онај што сеђаше на њему звао се Верни и Истинити, и по правди суди и војује. Очи Његове беху као пламен огњени, и на глави Његовој беху многе круне; и имаше име написано, које нико не знађаше осим Он сам. И беше обучен у хаљину крвљу натопљену; и име Му је: Реч Божја. И војске које беху на

небу иђаху за Њим на белим коњима, обучене у танко платно, бело и чисто. Откривење 19:11–14.

Бели коњи представљају Христову војску која васкрсава у Језекиљу 37, и они су Црква победоносна, и они су камење у круни, јер Христос успоставља Своје царство славе у време позног дажда. Као представници Његовог царства, сто четрдесет и четири хиљаде су драгуљи на круни, која је симбол царства које Он прима на завршетку 2.300 дана, што је било и 22. октобра 1844. године и поново ће бити при недељном закону. То царство белих коња подиже се током позног дажда, када се отварају небески прозори, јер је Јован видео белог коња када се небо отворило.

У алфа вреви 1849. године, Милер је склопио очи у смрти, за мало време. Милер је био Илија, а Илија је умро 18. јула 2020. године, и лежао је на улици 1.260 дана, док није доспео до омега вреве и тада био пробуђен. Његово буђење је означено као да наступа када је човек са четком за прашину отворио небески прозор да помете смеће. Војска белих коња подигнута је када се отвори небески прозор, а када се то догоди, препознаје се раздвајање истинитог и лажног. То раздвајање је такође означено у књизи пророка Малахије.

Донесите све десетке у ризницу, да буде хране у дому мојем, и окушајте ме сада у томе, вели Господ над војскама, ако вам нећу отворити уставе небеске и излити на вас благослов, те неће бити места довољно да га примите. Малахија 3:10.

Дуси пророка покоравају се пророцима, а Јован у Откривењу, Милеров сан и Малахија пружају три сведока о времену када се отварају небески прозори. У Милеровом сну то је на омеги позива: „дођи и види“. Жамор у алфи био је када је започело расејавање, а омега је када започиње сабирање.

Пре него што наставимо даље са Милеровим сном, желимо да укључимо коментар Џејмса Вајта о том сну. Џејмс Вајт препознаје праве драгуље као Божји истински народ, а лажне драгуље као зле. Ја препознајем драгуље као истине, насупротив заблуди. И драгуљи и лажни драгуљи јесу и порука и весници, насупротив заблуди и лажним весницима.

„SAN BRATA MILERA Sanjao sam da je Bog, blagodaću svojom, poslao svog anđela da me prati kroz čitavu jednu njivu; no, umesto da ostanem u njivi, bio sam odveden u neku zgradu, koja je ličila na radionicu. Kada sam ušao u radionicu, opazio sam jednog čoveka za stolom, ispred sebe je imao knjigu i nož za struganje; bilo je naizgled kao da on tu knjigu zapisuje i struže. Upitah ga šta to radi. Odgovorio je da zapisuje imena onih koji žele da budu spaseni. Primetio sam da, dok je to činio, mnogi su ulazili i odmah odlazili; i pošto su ulazili i izlazili, njihova su imena bila upisivana i potom sastrugana. Ubrzo sam spazio da je pored vrata, kroz koja su ulazili i izlazili, stajala jedna lepa kutija. Kad sam to video, rekoh svom pratiocu, koji je do tada stajao kraj mene: „Šta ima u toj kutiji?“ Reče: „Pogledaj i vidi.“ Dok sam se saginjao da zavirim u nju, učinilo mi se da mi se leđa prelamaju, i uzviknuh: „Ako se ikada još ispravim, biću zadovoljan.“ U kutiji videh da se nalaze sva zrnca dragulja svih vrsta i veličina, dijamantina, bisera i dragog kamenja, i to u svakojakim oblicima, dimenzijama i vrednosti; i sva behu razbacana po kutiji, među strugotinom i prašinom. Tada mi bi rečeno da uzmem motiku i

prosejem kutiju, što odmah i učinih. Jedva da sam tri puta zgrabio i protresao, kad gle! dragulji, biseri, dijamanti i dragoceno kamenje počеше да се skupljaju, priljubljuju jedan uz drugi i prijanjaju uz motiku kao što čelični opiljci prijanjaju uz magnet. Najzad načiniše jednu veliku kuglu; i tada се, zajedno са прашином, strugotinom i krhotinama, otkotrljaše из kutije на pod. Tada ugledah један човек како ulazi s metlom i односи праšinu, strugotinu i krhotine; i dadoše mi да разумем да су то били licemeri i zли ljudi, које је Бог odagnao од истине i од свог народа. Uzoše potom kuglu dragulja i položiše је на велики nakovanj, који је stajao usred zgrade. Tada uzeše čekić i počеше snažno да udaraju по kugli. Meni је izgledalo да će се она razleteti u hiljade komadića. Ali она се nije mogla razbiti. Udarali су još snažnije, sve dok mi се nije učinilo да bi се i sam nakovanj raspao под silinom udaraca. Upitah свог pratioca šta то znači i šta će uslediti. Reče mi: „Pogledaj i videćeš.” Tada videh да kugla počе да се širi i razastire по nakovnju, tako да više nije bila nalik на kuglu, već је pokrivala veliku površinu. Potom mi bi rečeno да uzmem i načnem kutiju са draguljima, dijamantima i biserima, i bacim ih на nakovanj, što učinih; i oni, са kuglom која се već razastirala по njemu, под silinom udaraca i toplote peći, behu svi zavareni, sjedinjeni i zbijeni tako да се više nisu mogli razlučiti. Tada ga dadoše да се valja. Kada ga је valjak prešao, video sam ga како izlazi u savršenoj pravoј traci. Zatim uzeše makaze i iseckaše је на komade prikladne veličine i oblika за nakit. Tada ih neko uze i počне да ih glača; i što ih је više glačao, то су blistaviji postajali. I bičeno mi је да су то pravi Jevreji, poštena deca Božja, која behu rasuta међу svim narodima, i која sada behu sabrana са otpada; i да треба да буду iskovana i veoma tesno sjedinjena, tako да ljubav bratska može да prebiva u njima sve dok не postanu savršeno једно. Tada videh gospodara zgrade, који је obukao svoj skupoceni nakit i izašao да га pokaže. Silno sam се začudio što је svaka stavka savršeno pristajala i kao да је bila sačinjena upravo за njega; i rekoh svom pratiocu да је то bilo divno iznad svakog описа. Tada mi on odgovori: „Gospod zna one који су njegovi.” I potom me povede nazad i vrati me на место odakle me је uzeo; i videh да је njiva između radionice i места odakle me је uzeo uveliko opustošena; да је izgledala kao да су је oluja i mraz poharali; i да је trava poleгла ravno uz zemlju.”

„Следећи сан објављен је у листу Advent Herald пре више од две године. Тада сам увидела да он јасно оцртава наше прошло искуство у вези са другим доласком, и да је Бог дао тај сан на добробит расутог стада.

„Међу знацима скорог приближавања великог и страшног дана Господњег, Бог је поставио снове. Видети Јоил 2:28–31; Дела апостолска 2:17–20. Снови могу доћи на три начина; прво, „од мноштва послова“. Видети Проповедник 5:3. Друго, они који су под нечистим духом и Сотонином обманом, могу имати снове под његовим утицајем. Видети Поновљени закон 8:1–5; Јеремија 23:25–28; 27:9; 29:8; Захарија 10:2; Јуда 8. И треће, Бог је одувек поучавао, и још увек поучава свој народ, мање или више, посредством снова, који долазе дејством анђела и Светога Духа. Они који стоје у јасној светлости истине знаће када им Бог даје сан; и такви неће бити преварени нити заведени лажним сновима.“

„И рече: Чујте сада речи моје; ако буде пророк међу вама, ја, Господ, јавићу му се у виђењу, и у сну ћу му говорити.“ Бројеви 12:6. Рече Јаков: „Анђео Господњи говорио ми је у сну.“ Постање 31:2. „И Бог дође Лавану Сирцу ноћу у сну.“ Постање 31:24. Читајте

снове Јосифове, [Постање 37:5–9,] а затим и занимљиву повест о њиховом испуњењу у Египту. „У Гаваону Господ се јави Соломону ноћу у сну.“ 1. о царевима 3:5. Велико и знаменито обличје из друге главе Данилове дато је у сну, као и четири звери итд. из седме главе. Када Ирод потражи да погуби младенца Спаситеља, Јосиф би опоменут у сну да бежи у Египат. Матеј 2:13.

„И биће у ПОСЛЕДЊЕ ДАНЕ, говори Бог, излићу од Духа својега на свако тело; и прорицаће синови ваши и кћери ваше, и младићи ваши гледаће виђења, и старци ваши сањаће снове.“ Дела 2:17.

„Дар пророштва, кроз снове и виђења, овде је плод Светога Духа, и у последње дане треба да се испоји у довољној мери да представља знак. Он је један од дарова јеванђелске цркве.“

„И даде једне за апостоле, а једне за ПРОРОКЕ, а једне за еванђелисте, а једне за пастире и учитеље; за усавршавање светих, за дело службе, за сазидавање тела Христовог.“ Ефесцима 4:11, 12.

„И Бог је поставио једне у цркви, најпре апостоле, друго ПРОРОКЕ“, итд. 1. Коринћанима 12:28. „Пророштва не презирите.“ 1. Солуњанима 5:20. Види и Дела 13:1; 21:9; Римљанима 7:6; 1. Коринћанима 14:1, 24, 39. Пророци или пророштва дати су за изграђивање Христове цркве; и не може се из речи Божје изнети никакав доказ да је требало да престану пре него што би престали јеванђелисти, пастири и учитељи. Али, каже приговарач, „Било је толико много лажних виђења и снова да не могу имати поверења ни у шта те врсте.“ Истина је да сотона има своје подражавање. Он је одувек имао лажне пророке, и свакако их можемо очекивати и сада, у овом његовом последњем часу обмане и тријумфа. Они који одбацују таква посебна откривења зато што постоји подражавање, могу с истим правом отићи и корак даље и порећи да се Бог икада открио човеку у сну или у виђењу, јер је подражавање одувек постојало.

„Снови и виђења су средство посредством којег је Бог открио себе човеку. Посредством тог средства говорио је пророцима; дар пророштва поставио је међу дарове јеванђелске цркве, и сврстао снове и виђења међу друге знаке ‘ПОСЛЕДЊИХ ДАНА’. Амин.

„Мој циљ у горњим напоменама био је да на библијски начин отклоним приговоре и припремим ум читаоца за оно што следи.“

„ВМ. МИЛЕР,

„Лоу Хемптон, Њујорк, 3. децембар 1847.“ Џејмс Вајт, Сан брата Милера, 1–6.

„1. ‘Ковчежић’ представља велике истине Библије које се односе на други долазак нашег Господа Исуса Христа, а које су дате брату Милеру да их објави свету.

„2. „Придодати кључ“ био је његов начин тумачења пророчке Речи — упоређивање Писма с Писмом — Библија као сопствени тумач. Тим кључем брат Милер је отворио „ковчежић“, то јест велику истину о Христовом доласку свету.

„3. „Драгуљи, дијаманти итд.“ „сваковрсни и свакојаких величина“, тако „лепо распоређени, сваки на своме месту у ковчежићу“, представљају децу Божју, [Малахија 3:17,] из свих цркава, и из готово сваког сталежа и животног положаја, који су примили адвентну веру, и који су се видели како заузимају одважан став на својим појединим местима, у светој ствари истине. Крећући се у овом поретку, сваки пазећи на своју сопствену дужност, и ходећи понизно пред Богом, „они су одражавали светлост и славу“ свету, којој је била равна једино црква у данима апостола. Вест, [Откривење 14:6,7,] ишла је, тако рећи, на крилима ветра, а позив: „Дођите, јер је већ све готово“, [Лука 14:17,] разашао се са силом и дејством.

„4. ‘Народ је почео да долази, у почетку малобројан, али је нарастао у мноштво.’ Када је доктрину о Христовом доласку најпре проповедао брат Милер, и још неколицина других, она је имала врло мало дејства, и веома мали број људи био је њоме пробуђен; али од 1840. до 1844. године, где год је била проповедана, читава заједница била је покренута.“

„5. Када је летећи анђео [Откривење 14:6–7] најпре почео да проповеда вечно Јеванђеље: ‘Бојте се Бога и подајте му славу; јер дође час суда његова’, многи су клицали од радости при помисли на долазак Исуса и на обновљење, а потом су се успротивили, исмевали и ругали истини која их је мало пре тога испуњавала радошћу. Они су узнемирили и расејали драгуље. То нас доводи до јесени 1844. године, када је отпочело време расејавања.“

„Запамтите ово: управо су они који су некада „клицали од радости“ узнемирили и расули драгуље. И нико није тако делотворно расејао стадо и одвео га на странпутицу од 1844. године као они који су некада проповедали истину и радовали јој се; али су потом порекли Божје дело и испуњење пророштва у нашем прошлом адвентном искуству.

„6. „Лажни драгуљи и фалсификовани новац“ који су били расути међу правима, јасно представљају лажне обраћенике, или „туђу децу“ [Осија 5:7], откако су се врата затворила 1844. године.

„7. „Прашина и струготина, песак и свакако смеће“ представљају разноврсне и многобројне заблуде које су се увукле међу вернике у други долазак од јесени 1844. године. Овде ћу се осврнути на неколико њих.

„1. Став који су неки од „пастира“ дрско заузели одмах пошто је био објављен Поноћни поклич, да је свечана, топећа сила Светога Духа, која је пратила покрет седмога месеца, била месмерички утицај. George Storrs био је међу првима који су заузели тај став. Видети његове списе у последњем делу 1844. године, у листу Midnight-Cry, који је тада излазио у граду Њујорку. J. V. Nimes је, на Олбанијској конференцији у пролеће 1845. године, рекао да је покрет седмога месеца произвео месмеризам седам стопа дубок. Ово ми је саопштио онај који је био присутан и чуо ту примедбу. Други, који су узели активно учешће у покличу седмога месеца, од тада су тај покрет прогласили делом ђавола. Приписивати дело Христа и Светога Духа ђаволу било је у дане нашега Спаситеља хула, и хула је и сада. 2. Многи покушаји у погледу одређеног времена.

Пошто се 2300 дана завршило 1844. године, приличан број различитих појединаца одређивао је разна времена за њихов завршетак. Чинећи то, они су уклонили „међаше“ и бацили таму и сумњу преко целокупног адвентног покрета. 3. Спиритизам са свим својим маштаријама и изопаченостима. Ова лукавштина ђавола, која је извршила страховито дело смрти, веома је прикладно представљена „струганицама“ и „сваковрсним отпадом“. Многи од оних који су испили отров спиритизма признавали су истину нашег прошлог адвентног искуства, и због те чињенице многи су били наведени да верују да је спиритизам био природни плод веровања да је Бог водио велике адвентне покрете 1843. и 1844. године. Петар, говорећи о онима који ће „увести погубне јереси, одричући се чак и Господа који их је искупио“, каже: „ЗБОГ КОЈИХ ЋЕ СЕ ПУТ ИСТИНЕ ХУЛИТИ.“ 4. S. S. Snow, исповедајући да је „Илија пророк“. Овај човек је, у свом чудном и необузданом току, такође одиграо своју улогу у овом делу смрти, и његов поступак имао је тежњу да истински положај светих који чекају доведе на рђав глас у умовима многих поштених душа.“

„Овом каталогу заблуда могао бих додати још многе друге, као што су ‘хиљаду година’ из Откривења 20:4, 7, у прошлости, 144.000 из Откривења 7:4; 14:1, они који су ‘устали и изишли из гробова’ после Христовог васкрсења, учење о нерадању, учење о уништењу одојчади, итд. итд. Ове заблуде су биле тако марљиво ширене и наметане стаду које је чекало да су, у време када је брат Милер уснио сан, прави драгуљи били ‘уклоњени из вида’, и речи пророка биле су применљиве — ‘И суд се узмаче натраг, и правда стоји далеко,’ итд. итд. Видети Исаија 56:14.“

„У то време у земљи није било ниједног адвентистичког листа који је заступао дело садашње истине. ‘Day-Dawn’ је био последњи који је бранио истински став малог стада; али и он је замро неколико месеци пре него што је Господ дао брату Милеру овај сан; и у свом последњем самртном рвању упутио је уморне, уздишуће свете на 1877. годину, тада још тридесет година у будућности, као на време њиховог коначног избављења. Авај! авај! Није чудо што је брат Милер у свом сну ‘сео и заплакао’ над овим жалосним стањем ствари.“

„8. Kovčeg predstavlja adventnu istinu koju je brat Miler objavio svetu, kao što je naznačeno prisposodobom o deset devojaka. Matej 25,1–11. Prvo vreme, 1843; drugo, vreme odlaganja; treće, ponoćni poklik, u sedmom mesecu, 1844; i četvrto, zatvorena vrata. Niko ko je čitao spise o Drugom dolasku od 1843. godine neće poreći da je brat Miler zastupao ove četiri važne tačke u adventnoj istoriji. Ovaj skladni sistem istine, ili „kovčeg“, bio je rastrgnut na komade i razbacan među ruševinama od onih koji su odbacili sopstveno iskustvo i porekli same istine koje su oni, zajedno s bratom Milerom, tako neustrašivo propovedali svetu.“

„9. Човек са ‘четком за прашину’ представља јасну светлост садашње истине, онако како је изнета у поруци трећег анђела [Откривење 14:9–12], која сада чисти заблуде од Остатка. Дело садашње истине почело је да оживљава у пролеће 1848. године и од тог времена до данас уздизало се и јачало. ‘Четка за прашину’ била је у покрету, а заблуде су узмицале пред јасном светлошћу истине, и неки од драгоцених драгуља, који су још пре кратког времена били покривени и уклоњени од погледа тамом и заблудом, сада

стоје у јасној светлости садашње истине.

„Ово дело изношења драгуља и уклањања заблуде брзо напредује, и предодређено је да иде даље са све већом силом, док сви свети не буду испитани и не приме печат живог Бога. Упоредите ово са тридесет четвртом главом Језекиља, и видећете да је Бог обећао да ће сабрати своје стадо које је било расејано у овом мрачном и облачном дану, од 1844. године. Пре него што Исус дође, „мало стадо“ биће сабрано у „јединство вере“. Исус сада чисти „себи народ особит, ревностан у добрим делима“, а када дође, наћи ће своју „цркву која нема мрље, ни боре, нити шта томе слично“. „Коме је лопата у руци његовој, и очистиће добро гумно своје, и скупиће пшеницу своју у житницу, итд.“ Матеј 3:12.

„10. Други „сандук, много већи и лепши од претходног“ у који су сабрани расути „драгуљи“, „дијаманти“ и новчићи, представља широко поље живе садашње истине у које ће расуто стадо бити сабрано, управо њих 144.000, при чему сви они имају печат живог Бога. Ниједан од драгоцених дијаманата неће бити остављен у тами. Иако неки нису већи од врха игле, неће бити превиђени и изостављени у овај дан када Бог сабира своје драгуље. [Малахија 3:16–18] Он може послати своје анђеле и пожурити их као што је пожurio Лота из Содоме. „Кратко дело учиниће Господ на земљи.“ „Скратиће га у праведности.“ Види Римљанима 9:28.“ James White, Footnotes to Brother Miller’s Dream.